

926
9

Amsterdam 14 Juni 1904.

Den Wed. Gestr. Heer Dr. A. Kuypers
Minister van Binnenlandse
Zaken.

Wed. Gestr. Heer!

Wanneer ge thans deze letteren zult lezen, zult ge bemerken, dat het eene bekentenis is van een wiens geweten dwingt tot spreken. Zij het mij daarom vergund eenige oogenblikken van uwen langen niet onbepaalde tijd de aandacht voor het volgende te vragen.

Verleden jaar, 30 Juni, proefles gegeven hebbende aan de Chr. School te Amsterdam kwam ik in Den Haag, waar ik een bloedverwant van mij bezocht, t.w. de heer K. de Boer, waarvan ik meende, dat hij aan uw departement werkzaam is, dat na onderzoek ook van mijn kant niet zoo bleek te zijn, daar ik vernam, dat zijn zoon, de heer W. de Boer aan dat departement

werkzaam was, waarmee ik waarschijnlijk in de war-
ben geweest. Daar ter plaatse liep 't gesprek over
de werkkraacht van ons ministerie, terwijl door mij
de verwondering gewist werd, hoe zulk een' reusach-
tigen arbeid verricht kon worden en hoe dat mit-
gehouden kan worden zonder bij lichamelijke na-
deelen. Toen verzekerde de heer t. De Boer mij,
dat uwe huisknecht hem medegedeeld had, dat
gij nog al veel voedsel gebruikte. Nu is bij
mij spoedig de gedachte opgekomen, dat dan ook
erwten en bonen een belangrijk deel van uwe
voeding moesten zijn, hoewel ik verklaar, dat de
heer de Boer mij zulks niet gezegd had.

Toen nu in de vergadering van de Anti-revolutio-
naire Propaganda club, de heer J. W. Nouw.
de drankwet behandelde, werd door hem ver-
keerd, dat gij beslist stond aan de zijde der Geref.
Drankbestrijders. Toen de heer Nouw in die
vergadering een pleidooi ging houden voor de
Vereeniging voor Geref. drankbestrijding werd
ik hevig verbaasd, daar het hem door den voor-
zitter verboden was en kwam ik protesteerende,
tot het intrekken van leugentaal, woorden welke
gevolgen ik op dat oogenblik niet besefte.

Toen kwam ik tot de groote zonde, om u als
persoon zoo diep te vernederen, ja te beleedigen.
Ik heb getracht mij er uit te redden en daarom
bewandelde ik verder het pad der leugensprekers.
Doch gestraft werd ik zeker. Mijn toek reeds zwak
gestel werd door wreeging ondermijnd. Ik kon
niet anders, ik moest 't u verklaren. Ik heb
God gebeden om kracht als ik u mijne schuld
belijden wilde en ja ^{Hy} heeft 't gedaan. Kalm
kon ik mij dan ook verneder zetten om u mijne
schuld te belijden. In de wee voorafgaande aan
het schrijven van dezen brief, riep ik tot God,
smeechte ik hem om vergeving voor 't bedreven
kwad, smeechte ik hem om sterkte, wanneer
ik zelf zou tegenspreken, in 't openbaar zoowel
als in gezelschappen, wat ik door leugentuit
verspreid heb. God heb ik de gelofte gedaan,
dat ik het doen zal.

En nu aan u nog eene smeeching.

Kunt gy mij vergeving schenken voor het in
mijne jeugdige onberouwenheid bedreven kwad,
die vinge lastertaal, als ik plechtig kan ver-
klaren, dat ik gewoel ^{en weet} dat God mij die zonde
door Christus' xeen bloed vergeven heeft?

Gracie wist ik 't.

Daar ik nu hiernade alles verklaard heb kan
ik dit door Gods kracht in kalme geschreeven
schrijven beëindigen, belovende, dat ik de a. s. verga-
dering van de Anti-Revolutionaire Propaganda-
club openlijk zeggen zal, dat ik 't was die de
leugen in de wereld bracht. (Woensdag 15 Junij)
Gedenk mijner in uw gebieden, opdat de kracht
mij niet ontbreke, hoewel de stap waar is.
Vertrouwende, dat ge mij als God door Christus'
bloed mij vergeven heeft mij volke mene vergeff-
nis zult schenken noem ik mij nu

uw, dnr
L. Rijper.

Alledy 2 plm. wj
- 4 pl. copie

Blad 1

Alblasserdam 14 juni 1904,

*Den Weled. Gestr. Heer Dr. A. Kuyper
Minister van Binnenlandsche Zaken*

Weled. Gestr. Heer!

Wanner ge thans deze letteren zult leezen, zult ge bemerken dat het eene bekentenis is van een wiens geweten dwingt tot spreken. Zij het mij daarom vergund eenige oogenblikken van uwen lange niet onbeperkten tijd de aandacht voor het volgende te vragen.

Verleden jaar, 30 juni, profles gegeven hebbende aan de Chr. School te Alblasserdam kwam ik in Den Haag waar ik een bloedverwant van mij bezocht, t.w. de heer K. de Boer, waarvan ik meende, dat hij aan uw departement werkzaam is, dat na onderzoek van mijn kant niet zoo bleek te zijn, daar ik vernam dat zijn zoon, de heer W. de Boer aan dat departement

Blad 2

Werkzaam was, waarmede ik waarschijnlijk in de war ben geweest. Daar ter plaatse liep 't gesprek over de werkkraft van ons ministerie, terwijl door mij de verwondering geuit werd, hoe zulk een reusachtigen arbeid verricht werd en hoe dat uitgehouden kan worden. Toen verzekerde de heer De Boer mij, dat uwe huisknecht hem medegeeld had, dat gij nogal veel voedsel gebruikte. Nu is bij mij spoedig de gedachte opgekomen, dat dan ook erwten en boonen een belangrijk deel van uwe voeding moeten zijn, hoewel ik verklaar dat de heer de Boer mij zulks niet gezegd had.

Toen nu in de vergadering van de Anti Revolutionaire Propagandaclub, de heer J.W. Rouw de drankwet behandelde, werd door hem verzekerd dat gij beslist stond aan de zijde der Geref. Drankbestrijders. Toen de heer Rouw in die vergadering een pleidooi ging houden voor de Vereeniging voor Geref. Drankbestrijding werd ik hevig vertoornd, daar het hem door den voorzitter verboden was en kwam ik protesterende tot het uiten van leugenachtige woorden welker gevolgen ik op dat oogenblik niet besepte.

Blad 3

Toen kwam ik tot de groote zonde om u als persoon zeer diep te vernederen, ja te beledigen. Ik heb getracht mij eruit te redden en daarom bewandelde ik veder het pad der leugenspraak. Doch gestraft werd ik zeker. Mijn toch reeds zwakke gestel werd door wroeging ondermijnd. Ik kon niet anders, ik moest 't u verklaren. Ik heb tot God gebeden om kracht als ik u mijne schuld wilde en ja Hij heeft 't gedaan. Kalm kon ik mij dan ook terneder zetten om u mijn schuld te belijden.

In de ure voorafgaande aan het schrijven van dezen brief, riep ik tot God, smeekte ik Hem om vergeving voor 't bedreven kwaad, smeekte ik hem om sterkte, wanneer k zelf zou tegenspreken in 't openbaar zoowel als in gezelschappen, wat ik door leugentaal verspreid heb. God heb ik de gelofte gegeven dat ik het doen zal.

En nu aan u nog eene smeeking, kunt u mij vergeving schenken voor het in mijne jeugdige onbezonnenheid bedreven kwaad, die vuige lastertaal, als ik plechtig kan verklaren, dat ik gevoel en weet dat God mij die zonde door Christus' zoenbloed vergeven heeft?

Blad 4

Gaarne wist ik 't.

Daar ik nu hiermede alles verklaard heb, kan ik dit door Gods kracht in kalmte geschreven schrijven beëindigen, belovend dat ik de a.s. vergadering van de Anti Revolutionaire Propagandaclub openlijk zeggen zal, dat ik 't was die de leugen in de wereld bracht (Woensdag 15 Juni)

Gedenk mijner in uw gebeden, opdat de kracht mij niet ontbreke, hoewel de stap zwaar is.

Vertrouwende dat ge mij als God door Christus' bloed mij vergeven heeft mij volkomene vergiffenis zult schenken noem ik mij uw dw. dnr

Sj. Rijper

(met dank aan: archivaris J.F. Seijlhouwer van het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme en Joost Weemhoff, achterkleinzoon van dominee Sjouke Rijper, werkzaam op de Vrije Universiteit)